

ZÁRADÉK

Az irat elektronikus irat papír alapú másolata.

Alkotmánybíróság

2019 DEC 13.

1015 Budapest, Donáti utca 35-45.

Miskolc, 20...

Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján

aláírás

Tisztelt Alkotmánybíróság!

MISKOLCI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG		
3.		
Az ügy száma:	K. 27. 240/2019	
Érkezett:	2019 DEC. 13	
Pld.	Mell.	db
Érk. módja: postán / gyűjtőládába / személyesen / e-mailen / faxon / hivatali kézbesítéssel / hivatali kapun / aláírás:		

Alulírott,

képviselőként eljárva (ügyvédi meghatalmazás I/1. szám alatt mellékelve) a következő

alkotmányjogi panaszt

terjeszttem elő.

továbbiakban: Indítványozó),

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/ 0 2 0 4 2 - 0 / 2019
Érkezett:	2019 DEC 20.
Példány:	2
Melléklet:	1 db
Kezelőiroda:	3

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az alábbiakban részletesen kifejtendő indokok alapján a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 15.K.27.240/2019/28. számon hozott ítéletét (I/2. szám alatt mellékelve), továbbá ezen bírósági eljárásra okot adó Heves Megyei Kormányhivatal HE/EPO/16-8/2018. iktatószámú másodfokú határozatát (I/3. szám alatt mellékelve), valamint a Heves Megyei Kormányhivatal Egri Járási Hivatal Építési osztály H-KF/UT/NS/A/523/33/2018. iktatószámú elsőfokú határozatát (I/4. szám alatt mellékelve), mint alaptörvény-ellenes bírói és közigazgatási döntéseket megsemmisíteni szíveskedjék.

A kérelem anyagi jogi alapja Magyarország Alaptörvényének XIII. cikk (1) bekezdése (tulajdonhoz való jog), XXIV. cikk (1) bekezdése (tisztességes hatósági eljáráshoz való jog), valamint XXVIII. cikk (1) bekezdése (tisztességes eljáráshoz való jog).

A kérelem eljárásjogi alapja az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény 27. §-a és 43. § (4) bekezdése, amely alapján az Alkotmánybíróság felülvizsgálja a bírói döntés és az azt megelőző közigazgatási eljárás Alaptörvénnyel való összhangját, és megsemmisítheti az Alaptörvénnyel ellentétes bírói döntést és közigazgatási határozatot.

Az Indítványozó személyes érintettségét igazolja, hogy Indítványozó felperes volt a bírósági ítélet által lezárt ügyben, a közigazgatási hatósági eljárásban pedig ügyfél.

A bíróság ítéletét az Indítványozó jogi képviselője útján 2019. október 14-én vette kézhez, tehát az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panasz határidőben kerül benyújtásra.

A jelen ügy tárgyát képező alkotmányossági kérdés „alapvető alkotmányjogi jelentőségű” (Abtv. 29. §) a következők miatt. A hatósági ügy tárgya az Indítványozó tulajdonában álló ingatlanra, az Indítványozó tudta nélkül megindított építési hatósági eljárás és az abban hozott, Indítványozó tulajdonjogát korlátozó hatósági határozat és annak fellebbezéssel támadott vizsgálata. Ezen eljárásban az Indítványozó kizárólagos tulajdonában álló ingatlan egy részére jogerős építési engedély került kiadásra egy az ingatlannal semmilyen jogviszonyban nem álló önkormányzat javára, amely helyzet az Indítványozó tulajdonhoz való jogába történő alaptörvény-ellenes beavatkozást eredményezett a rendelkezési jogának jogalap nélküli, szükségtelen és aránytalan korlátozásával. A hatósági eljárást követő bírósági határozat pedig szintén fenntartotta az alkotmányjogi eljárás szempontjából teljesen téves döntéseket, mi több, Indítványozó alapos, konkrét alapjogi hivatkozása ellenére sem folytatott alapjogi bíráskodást. Indítványozó hangsúlyozza, hogy nem az ítéletet támadja annak tartalma kapcsán, hanem az alapjogi érintettség teljes figyelmen kívül hagyását. Indítványozó álláspontja szerint a t. Alkotmánybíróság tehát semmiképp nem, mint „negyedfokú jogorvoslat”, hanem az alapjogok sérelmét a jogrendszer záróköveként kiküszöbölni hivatott szerv kell eljárjon jelen ügyben. Az esetleges részletek bemutatására épp ezért csak a teljes kép megismerése érdekében, nem annak felülvizsgálata szándékával kerít sort az Indítványozó.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi C.I.I. törvény 52. § (5) bekezdése értelmében az Indítványozó kéri adatai zártan kezelését.

I. A tények

1. Indítványozó kizárólagos tulajdonát képezi a [REDACTED] helyrajzszám alatt felvett, természetben a [REDACTED] szám alatt található ingatlan, amely valójában egy telket és az azon felépített, Indítványozó és családja által lakott családi házat foglalja magában.
2. Az ingatlan [REDACTED] m2-es részére [REDACTED] Önkormányzata építési engedélyezési eljárást indított a Heves Megyei Kormányhivatal Egri Járási Hivatalánál (továbbiakban: elsőfokú hatóság), egy a jelen ingatlan szomszédágában lévő telekkel (hrs. [REDACTED] együtt 21 férőhelyes parkolóhely építésére.
3. Az elsőfokú hatóság az önkormányzat kérelmének helyt adott H-KF/UT/NS/A/523/33/2018. számú határozatában akként, hogy egyrészt a [REDACTED] helyrajzszámú telekre 5 parkolóhely, míg a hatósági és peres eljárás alatt nem is létező [REDACTED] helyrajzszámú, az Indítványozó telkének majdan kisajátítani tervezett, egy részére 15 db parkolóhely létesítését engedélyezte.
4. A határozat ellen az Indítványozó fellebbezéssel (I/5. szám alatt mellékelve) élt, amelyben előadta a következőket. Egyrészt rámutatott, hogy az engedéllyel érintett ingatlanrészek közül a [REDACTED] szám alatt (fiktív, nemlétező, a hatóság által azonban figyelembe vett és alkalmazott [REDACTED] szám alatt feltüntetett) az ő kizárólagos tulajdonát képezi, annak kapcsán őt az önkormányzat nem kereste fel, engedélyét, hozzájárulását nem kérte, nem volt tudomása a tervekről és a kérelem benyújtásáról. Hangsúlyozta, hogy a telek a maga teljességében az ő tulajdona, arra sikertelen kisajátítási eljárás volt folyamatban, de az az önkormányzat szempontjából eredményre nem vezetett. Konkrétan hivatkozta a tulajdonhoz való jog sérelmét, és a tulajdonból fakadó polgári jogi jogosultságokat, így a tulajdonolt dolog feletti birtoklás és használat jogát. Rámutatott továbbá, hogy az utak építésének, forgalomba helyezésének és megszüntetésének engedélyezéséről szóló 93/2002. (V. 10.) Kormányrendelet 5. § (2) bekezdése külön is rögzíti, hogy az érintett terület összes tulajdonosának nyilatkozatát is be kell szerezni, amelyet mellékelni kell az engedélyezési kérelemhez is.
5. Indítványozó a fellebbezését 2018. november 29-én kiegészítette (I/6. szám alatt mellékelve), amelyben jelen alkormányjogi panasz keretében nem vizsgálható jogszabálysértések mellett részletezte, hogy a tulajdonhoz való jogát miként érinti az, hogy egyáltalán semmilyen

tájékoztatást nem kapott és nem is kérték hozzájárulását, illetőleg a rendeletben előírt nyilatkozat megtételére sem hívták fel.

6. A másodfokon eljáró Heves Megyei Kormányhivatal (továbbiakban: másodfokú hatóság vagy alperes) HE/EPO/16-8/2018. számú határozatában az elsőfokú hatóság határozatát megváltoztatta akként, hogy annak indokolásából törölt bizonyos szakkérdésekre vonatkozó előírásokat (ennek konkrét ismertetésétől eltekintek, mivel az alkotmányjogi panasz szempontjából nem releváns változtatásokról van szó). A másodfokú döntés egyebekben nem változtatta meg az elsőfokú határozatot.

7. Az Indítványozó a jogerős hatósági határozattal szemben törvényes határidőben bírósági felülvizsgálat iránti kérelemmel keresetet (I/7. szám alatt mellékelve) nyújtott be a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságra (továbbiakban: bíróság). A keresetben az alkotmányjogi panasz szempontjából releváns hivatkozások a következők voltak:

- a) a hatóságok nem tettek eleget tényállásfelderítési kötelezettségüknek, így valótlan tényekre alapozták az engedély megadását (nem létezik a helyrajzszám; nem kerültek bevonásra az eljárásba törvény által előírt személyek; valójában nem önálló parkoló funkcióról van szó; a tervdokumentáció is valótlan adatot tartalmaz a telek megjelölése, konkrétan olyan módon feltüntetése miatt, mintha már létező, megosztott telekre ad ki engedélyt)
- b) továbbra is fenntartotta azon hivatkozását, hogy olyan telekre adott ki a hatóság engedélyt, amely kizárólagosan az ő tulajdona, arra megkérdezése nélkül kérelmet sem lehetett volna benyújtani, nemhogy az eljárást a kérelmezőnek pozitív döntéssel zárni.

8. Indítványozó keresetét a bíróság 15.K.27.240/2019/28. számú 2019. szeptember 2-án kelt, Indítványozó jogi képviselője részére 2019. október 14-én kézbesített ítéletével elutasította, a fenti sérelmeket egyrészt súlytalannak másrészt irrelevánsnak minősítve, rögzítve, hogy építési engedélyt tulajdonképpen bárki bármilyen területre, telekre kaphat annak igazolása nélkül, hogy az ingatlannal bármilyen jogviszonyban legyen, az ingatlan valódi tulajdonosának személye, szándéka és a tulajdonból fakadó jogosultságainak gyakorlása nem szempont.

II. A bírói döntés és a közigazgatási határozatok alaptörvény-ellenességének okai

Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tulajdonhoz való jog sérelme

9. Jelen ügy tárgya az Indítványozó tulajdonában álló ingatlan. Az ingatlan egy [REDACTED] m²-es részére az Indítványozó bevonása, megkérdezése nélkül az eljáró hatóságok építési engedélyt adtak ki.

10. Az alábbiakban, figyelemmel arra, hogy az Alkotmánybíróság az érintett alapjogok kapcsán figyelemmel van az Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlatában kialakított minimum követelményekre, előbb ezen fórum, majd az Alkotmánybíróság releváns gyakorlatát idézem.

A Bíróság esetjoga

11. A Bíróság állandó esetjoga, hogy minden tulajdonjog korlátozásnak „legitim célt” kell szolgálnia, „jogszerűnek” kell lennie, és a jogkorlátozásnak az elérendő céllal arányban kell állnia. A Bíróság esetjoga szerint a közérdek fogalma tág, abba tehát mint legitim törvényhozói cél beleférhet egy tulajdonkorlátozó jogszabály indoklásából kitűnő társadalmi cél.

12. A Bíróság állandó gyakorlata, hogy a „jogszerűség” fogalma az összes egyezményes jog tekintetében érvényesülő előírás (*Rekvényi v. Hungary, Grand Chamber judgment, no. 25390/04, 20 May 1999, § 59, Korbély v. Hungary, Grand Chamber judgment, no. 9174/02, § 70, 19 September 2008*). A jogszerűség fogalmába egyfelől beletartozik az, hogy a jogkorlátozásra formai szempontból a nemzeti jog előírásai szerint kerüljön sor. Másfelől, a jogkorlátozás alapjául szolgáló jogszabályra ún. tartalmi, illetőleg minőségi követelmények is vonatkoznak, mint: előreláthatóság és általánosságban véve az önkényességtől való mentesség (*Rekvényi, § 59*). A Bíróság gyakorlata értelmében (*Kovács v. Hungary, no. 19325/09, 20 December 2011*) a hazai jog előírásaival ellentétes jogkorlátozás nem tekinthető olyannak, mint ami „törvényben meghatározott” (*Kovács, § 20*).

13. A Bíróság állandó gyakorlata értelmében a tulajdon békés élvezetébe történő beavatkozásnak – így természetesen a tulajdontól való teljes vagy részleges megfosztásnak is – olyannak kell lennie, mely „tisztességes egyensúlyt” teremt a közérdek és az egyén alapvető jogai védelmére vonatkozó elvárások között. Így különösen egy ésszerű arányossági kapcsolatnak kell lennie az alkalmazott eszközök és az elérni kívánt cél között, amennyiben tulajdontól való megfosztásról beszélünk (*Scordino v. Italy, no. 6813/97, § 93, 29 March 2006*).

14. A Bíróság elismerte, hogy az Államok a tulajdonhoz való korlátozása kapcsán széles mérlegelési szabadsággal rendelkeznek abban a tekintetben, hogy mik az elérni kívánt célok, és hogy azokat hogyan érik el (*Chassagnon and Others v. France* [GC], nos. 25088/94, 28331/95 és 28443/95, § 75, ECHR 1999-III, és *Herrmann v. Germany* [GC], no. 9300/07, § 74, 26 June 2012).

Az Alkotmánybíróság gyakorlata

15. Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése deklarálja a tulajdonhoz való jogot. Az AB klasszikus megfogalmazásában: „Az Alkotmány a tulajdonjogot mint az egyéni cselekvési autonómia hagyományos anyagi alapját részesíti védelemben. Az alkotmányos védelemnek úgy kell követnie a tulajdon társadalmi szerepének változását, hogy közben ugyanezt a védelmi feladatot elláthassa.” Illetve: „A tulajdonhoz való alapvető jog védelmében a minőségi határ vonal ma már nem a tulajdon korlátozása és polgári jogi értelemben vett elvonása között húzódik. Az alkotmányossági kérdés az lett, hogy milyen esetekben kell a tulajdonosnak a közhatalmi korlátozást minden ellenszolgáltatás nélkül eltűrnie, illetve mikor tarthat igényt kártalanításra tulajdonosi jogai korlátozásáért.”

16. A testület következetes gyakorlata, hogy a tulajdonjog védelme tágabb kört ölel föl, mint a polgári jogi védelem. Az alkotmányos tulajdonvédelem kiterjed minden olyan jogosítványra, amely a jogosult jogi pozícióját meghatározza [17/1992. (III. 30.) AB határozat, 40/1997. (VII. 1.) AB határozat]. Egy korai határozatában az AB ezt így fogalmazta meg: „Az Alkotmánybíróság ehvi éllel mutat rá arra, hogy az Alkotmány 13. § (1) bekezdése nemcsak a tulajdonjog, hanem az azzával összefüggő minden vagyoni jog biztosítására vonatkozik.” [17/1992. (III. 30.) AB-határozat]. Így az alkotmányos tulajdonvédelem magában foglalja a tulajdonjog egyes részjogosítványait, tehát a birtoklás, a használat, és a hasznok szedésének jogait is.

17. A tulajdonhoz való jog nem korlátlan és korlátozhatatlan. Az alapjogként védett tulajdonjog tartalmát annak köz- és magánjogi korlátaival együtt kell értékelni. Az alkotmányos tulajdonvédelem terjedelme függ a tulajdon alanyától, tárgyától és funkciójától, illetve a korlátozás módjától. Erre is utal a tulajdonhoz való joghoz kapcsolódó azon alaptörvényi mondat [A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.” - Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdés], amely a korábbi Alkotmányhoz képest új elem a tulajdonjog alkotmányos megfogalmazásában.

18. A tulajdonnak az állam által történő korlátozása kapcsán az Alkotmánybíróság a korlátozás céljával és arányosságával kapcsolatos megfontolásokat vizsgálta több határozatában. A 64/1993. (XII. 22) AB-határozat szerint „Az állami beavatkozás alkotmányossága megítélésének súlypontja, az

alkotmánybírósági értékelés voltaképpen tere a cél és az eszköz, a közérdek és a tulajdonkorlátozás arányosságának megítélése lett.” Ugyanakkor míg az AB a szükségesség tekintetében korábban elegendőnek ítélte a közérdekre való hivatkozás indokoltságát vizsgálni, illetőleg elfogadta a közérdek absztrakt tartalmát, a bíróság gyakorlatában változás figyelhető meg. Két újabb határozat szerint: „A közérdek alapján történő tulajdonkorlátozásnál az Alkotmánybíróság nem tekinti elégséges alapnak, hogy a jogszabály általánosságban hivatkozik a korlátozást szükségessé tevő közérdekre [...]. A közérdeket jogszabályban úgy kell meghatározni, hogy konkrét ügyben a közérdekből történő korlátozás szükségességét bíróság ellenőrizhesse.” (42/2006. (X.5.) „A »közérdek miatt fennálló szükségesség« fennállásának bizonyítása a normaalkotó, ... felelőssége.” 50/2007. (VII.10.)

19. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a közérdek követelményének a hagyományos értelemben vett közhasznú és közcélú korlátozásokon túl olyan korlátozások is megfelelhetnek, amelyek közvetve oldanak meg társadalmi problémákat [ld. fent hivatkozott 64/1993. (XII. 22.) AB határozat]. Az arányosság kérdésével több határozatában is foglalkozott az Alkotmánybíróság [pl. 7/2006. (II.22.) AB határozat, ABH 2006, 181., 13/1998. (IV.30.) AB határozat, ABH 1998, 429, 435., 3/2000. (II.25.) AB határozat, ABH 2000, 38.]. Ezekből arra a következtetésre lehet jutni, hogy a tulajdonkorlátozás arányossága olyan vizsgálat, amely alapvetően a konkrét eset körülményeitől függ, teret engedve a kazuisztikának.

20. A jelen ügyre tekintettel fontos az AB azon megállapítása, amely szerint az Alkotmánynak a tulajdonvédelemre vonatkozó szabályaiból következően az adott törvényi szabályozásnak egy olyan kárelosztási rendszert kell működtetnie, amelyben mind a károkozó, mind a károsult tulajdonvédelme megvalósul. Ennek lényege a két fél pozícióit egyensúlyban tartó mérlegelés alkotmányos követelménye (498/B/2001. AB Határozat, 1392, 1398).

A fenti elvek alkalmazása jelen ügyre

21. A tényállásban előadottak alapján az Indítványozó tulajdonjogába beavatkozás történt. Ezen beavatkozás alkotmányosságának vizsgálatakor elsődlegesen azon célt kell azonosítani, amely a Bíróság gyakorlata értelmében legitimnek, míg az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint szükségesnek minősül. Ez utóbbi keretében vagy másik alapjogot vagy alkotmányos értéket kell azonosítani.

22. Jelen ügyben az önkormányzat egy nem saját tulajdonú ingatlanára építési engedélyt kért az Indítványozó megkeresése nélkül, amelyre – legalábbis az eljárásba való bevonásra – törvényi

kötelezettsége állt fenn. Ennek elmaradása eleve jogszabályellenes helyzetet eredményez, így meglátásom szerint legitim cél nem azonosítható. Az építési engedély tárgya parkolóhelyek kialakítása, amelynek az Indítványozó sem alapjogi sem alkotmányos érték jelleget nem tud tulajdonítani, így a tény, hogy az ő tulajdonában álló ingatlan egy részére – amely megjegyzem egyebekben még más személyeket illető jogosultságokkal is terhelve van és volt – építési engedélyt kérni és mindezt kiadni, a tulajdonhoz való jogába történő, alaptörvény-ellenes beavatkozás.

23. A beavatkozás arányossága kapcsán megjegyzem, hogy noha már annak szükségességét is hiányolja az Indítványozó, az arányosság keretében lett volna lehetőség az elvi építési engedély megkérdése, amelynek kifejezetten az a célja, hogy engedélyt az építésre nem teremj, csak a megfelelő jogszabályi feltételek fennállta esetére vizsgálja a terv szakmai tartalmát és jogszabálykonformitását. Így a tulajdonhoz való jogba történő beavatkozás arányosságának – azon belül is a belső szükségesség vizsgálati lépcsőjén – keretében lett volna enyhébb eszköz a korlátozásra, mi több, olyan eljárás, amely nem is érinti a tulajdonhoz való jogából fakadó jogosultságait.

24. Különösen figyelembe kell venni azt a tényt, hogy az építési engedély kiadása egy más tulajdonában lévő telekre vagy telekrészre annak a teleknek a forgalmi értékét mindenképpen csökkenti, még akkor is, ha a hatóság egyébként az ingatlan tulajdonjoga megszerzésének feltételétől teszi függővé az építkezés megkezdését. Ez ugyanis a tulajdonost – jelen esetben az Indítványozót – mindenképpen olyan kényszerhelyzetbe szorítja, hogy az érintett ingatlanrészt vagy kénytelen áron alul eladni az építési engedéllyel rendelkezőnek, vagy lemondhat arról, hogy ingatlanát, illetőleg annak egy részét a piaci árnak megfelelő értéken tudja eladni. Ez a látszólag anyagi megfontolás pedig a tulajdonhoz való jog rendelkezést biztosító részjogosultságát nagyban korlátozza nemcsak a piaci árhoz képest beálló értékvesztés, de a rendelkezés azon kérdéskörében is, hogy az Indítványozó akarja-e és ha igen, kinek, eladni az ingatlanát.

25. Előbbiekből kifolyólag Indítványozó határozottan azon az állásponton van, hogy a tulajdonhoz való jogába alaptörvény-ellenes beavatkozás történt.

Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes hatósági eljáráshoz való jog

26. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése alapján mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

27. A tisztességes hatósági eljáráshoz való jog tartalmával az Alkotmánybíróság már több döntésében foglalkozott. Ezek lényege a következőkben foglalható össze. A 3223/2018. (VII. 2.) AB határozatban rögzítette az Alkotmánybíróság, hogy a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog nem azonosítható a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal, amelyet az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése garantál. Az előbbi döntésben azt is megállapította a testület, hogy „[a] tisztességes hatósági eljárás követelménye egyetlen hatósági eljárásban sem sérülhet, jóllehet az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdéséből fakadó követelményrendszer eltérő lehet az egyes szakigazgatási eljárásokban, azok sajátosságaira tekintettel. Az Alaptörvényből levezethető követelményeknek tehát figyelemmel kell lenniük az egyes szakigazgatási eljárások speciális vonásaira”

28. A tisztességes hatósági eljáráshoz való jog tartalmaként az Alkotmánybíróság számos olyan részjogosítványra mutatott rá gyakorlatában, amelyek az ügyfelet helyezik középpontba, és amelyek érvényesítése a vizsgálati típusú hatósági eljárás alaki és anyagi hatékonyságát (gyorsaságát, szakszerűségét, törvényességét), összességében jognak alárendeltségét hivatottak szolgálni. E részjogosítványok a korlátozhatóság szempontjából az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerinti rezsim alá tartoznak. Ilyennek minősül például a határozat közzlése {6/2017. (III. 10.) AB határozat, Indokolás [37]–[39]} és a közzlés módja {17/2015. (VI. 5.) AB határozat, Indokolás [109], megerősítette: 35/2015. (XII. 16.) AB határozat, Indokolás [27]}; a fegyveregyenlőség az olyan hatósági eljárásokban, amelyek ellenérdekű ügyfelek részvételével zajlanak {10/2017. (V. 5.) AB határozat, Indokolás [61]–[63]}; az iratbetekintéshez való jog. Az Alkotmánybíróság azt is megállapította már, hogy „az eljárás megindulásáról való értesítés joga, valamint a bizonyítékok megismerésének joga a nyilatkozattételhez és a védekezéshez való jogon keresztül a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog értelmezési tartományához szükségképpen hozzátartozik” {3311/2018. (X. 16.) AB határozat, Indokolás [33]}.

29. Az Alkotmánybíróság legutóbbi releváns határozatában {3090/2019. (V. 7.) AB határozat, Indokolás [30]} azt is kimondta, hogy az egyes részjogosítványokból az előbbieket szerint építkező tisztességes hatósági eljáráshoz való jog tartalma másként is megragadható. Teljességre törekvő megközelítésben ez az alapjog ugyanis a hatóság jogi eljárásának egészére nézve jelent egy alapjogilag egységként értékelt és védett minőséget. Míg az alapjog részét képező jogosítványok az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerinti kritériumrendszerben igazolható módon korlátozhatók, addig a hatósági eljárásnak összességében szemlélve mindvégig tisztességesnek kell lennie. Utóbbi megközelítésben nincs helye a korlátozás igazolásának, mert már magának a fair minőségnek a megállapítása is mérlegelés eredménye.

A fenti elvek alkalmazása jelen ügyre

30. Kiindulásként rögzítem, hogy az Indítványozó tisztességes hatósági eljáráshoz való jogába beavatkozás történt, amikor az eljáró fórumok valótlan tényekre alapítva, a tényállás teljes felderítése nélkül és olyan ügyfelek törvény által előírt eljárásba hívását mellőzve hozták meg határozataikat.

31. Figyelemmel arra, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog abszolút jogosultságkénti tekintése a hatósági eljárásokra is kiterjed, így Indítványozó álláspontja az, hogy a jogába történő beavatkozás eleve nem lehet alaptörvény-konform.

32. Fontos alkotmányos kritérium, hogy az eljárás egészét kell figyelembe venni, amely szempontot jelen ügyre alkalmazva arra a megállapításra kell jutnunk, hogy eleve valótlan tényeket feltüntető dokumentumokra építő hatósági határozat nem lehet a tisztességesség alkotmányos követelményével összhangban. Nem tekinthető ugyanis törvényesnek az alperes azon eljárása, mely szerint teljes tudatában a hamis információknak, Indítványozó minden érvét lesöpörve hagyta helyben az elsőfokú döntést.

33. Tekintettel arra, hogy ez a tényállásfelderítés alperesnek törvényi kötelezettsége lett volna, így a beavatkozás nemhogy legitim, de épp ellenkezőleg, jogszabályellenes keretekben zajlott már a hatósági szakasz megindulásától. Arra nézve pedig, hogy fennáll-e valamely kényszerítő indok (legitim cél) arra, hogy nyilvánvalóan hamis adatra és hibás műszaki tervekre a hatóság kiadja az építési engedélyt, az Indítványozó jogállamban nem lát lehetőséget.

34. Előbbiekre figyelemmel az Indítványozó azon az állásponton van, hogy a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogába alaptörvény-ellenesen beavatkozásra került sor, amelyet egyebekben a bírósági eljárás is fenntartott és így az ítélet konzerválta az Indítványozó alapjogséreelmét.

III. Kérelem

Összegezve a fentebb részletesen kifejtett indokaimat, a megtámadott bírósági ítélet és hatósági határozatok sértik az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tulajdonhoz való jogot, valamint a XXIV. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot, mivel a hatósági határozatok jogszabályi alap nélkül korlátozzák az Indítványozó tulajdonhoz való jogosultságát, továbbá az eljárás során a hatósági fórumok nem teljesítették az Alaptörvényből fakadóan őket terhelő tisztességes hatósági eljáráshoz való jog követelményét. A bírósági ítélet ezen jogséremlmeket nem kompenzálta, a határozatok fenntartásával az Indítványozó sérelmét tulajdonképpen konzerválta.

Tisztelt Alkotmánybíróság, a beadványban részletesen kifejtett indokok alapján kérem, hogy a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 15.K.27.240/2019/28. számon hozott ítéletét, továbbá ezen bírósági eljárásra okot adó Heves Megyei Kormányhivatal HE/EPO/16-8/2018. iktatószámú másodfokú határozatát, valamint a Heves Megyei Kormányhivatal Egri Járási Hivatal Építési osztály H-KF/UT/NS/A/523/33/2018. iktatószámú elsőfokú határozatát, mint alaptörvény-ellenes bírói és közigazgatási döntéseket megsemmisíteni szíveskedjék.

Kelt: Budapest, 2019. december 13.

Tisztelettel,

Az Indítványozó képviselőjében:

Kollarics Flóra Ügyvéd
dr. Kollarics Flóra

Kollarics Flóra Ügyvédi Iroda
tartási szám.
dr. Kollarics Flóra

ügyvéd

